U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobců: **a) Ing. M. M., b) I.M.**, oba zastoupeni JUDr. Kristinou Škampovou, advokátkou se sídlem Pellicova 8a, Brno, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2008, č. j. ZKI-O-117/500/2008, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **R. K.,** zastoupen JUDr. Pavlínou Urbancovou, advokátkou se sídlem Křenová 26, Brno, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2010, č. j. 30 Ca 224/2008 – 63, ve znění opravného usnesení ze dne 29. 11. 2010, č. j. 30 Ca 224/2008 - 70,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž bylo zrušeno jeho výše uvedené rozhodnutí a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Opravným usnesením byla změněna výše náhrady nákladů řízení.

Předmětným rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrálního pracoviště Vyškov, ze dne 4. 6. 2008, č. j. OR-231/2007 - 712, tak, že v bodě č. 1 výroku tohoto rozhodnutí se datum „3. 6. 2001“ nahrazuje datem „3. 6. 1991“.

Stěžovatel napadá rozsudek v celém rozsahu, tedy jak ve výroku, jímž bylo zrušeno jeho rozhodnutí, tak i ve výroku o nákladech řízení. Kasační stížnost opírá o důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), aniž by ovšem uvedl konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje jeho naplnění.

Nejvyšší správní soud se zabýval přípustností kasační stížnosti.

Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Je však přípustné napadení výroku o náhradě nákladů řízení tam, kde je napadeno i rozhodnutí krajského soudu ve věci samé, jak vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010 - 64, dostupné na www.nssoud.cz.

Pokud jde o napadení výroku rozsudku krajského soudu ve věci samé, je třeba se zabývat včasností kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek a podle odst. 3 téhož ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Stěžovateli byl napadený rozsudek doručen dne 26. 11. 2010. Usnesením ze dne 29. 11. 2010, č. j. 30 Ca 224/2008 -70, krajský soud opravil výrok II. předmětného rozsudku tak, že výše přiznané náhrady nákladů řízení činí 17 176 Kč, místo původně přiznaných 12 640 Kč. Opravné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 12. 2010. Kasační stížnost byla podána dne 17. 12. 2010. Je tedy zřejmé, že k podání kasační stížnosti došlo po uplynutí dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku. Stěžovatel ale v kasační stížnosti argumentuje, že v důsledku vydání opravného usnesení počala lhůta pro její podání běžet až následující den poté, co mu bylo toto usnesení doručeno, tedy dne 9. 12. 2010. V takovém případě by byla kasační stížnost podána včas.

Nejvyšší správní soud se však již dříve v rozsudku ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, dostupném na www.nssoud.cz, vyslovil tak, že lhůta pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. znovu běží od doručení opravného usnesení pouze ve vztahu k výroku, který byl tímto usnesením opraven, případně ve vztahu k výroku, jenž je na opraveném výroku závislý. V nyní posuzované věci se však o takový případ nejedná, neboť opravné usnesení se týkalo pouze výroku o nákladech řízení. Výrok, jímž bylo rozhodnutí stěžovatele zrušeno, nebyl opravným usnesením dotčen, ani není na opraveném výroku o nákladech řízení závislý. Lhůta pro podání kasační stížnosti proti výroku ve věci samé počala tedy běžet v sobotu 27. 11. 2010 a její konec připadl na pondělí 13. 12. 2010. Kasační stížnost podaná v pátek 17. 12. 2010 je proto ve vztahu k tomuto výroku opožděná.

Ve vztahu k výroku o nákladech řízení, jenž byl opraven usnesením doručeným stěžovateli dne 8. 12. 2010, je kasační stížnost sice podána včas, ovšem výrok o náhradě nákladů řízení samostatně přezkoumatelný není. V již zmíněném usnesení rozšířeného

senátu č. j. 7 Afs 1/2010 - 64 je uvedeno, že je-li nepřípustná kasační stížnost do výroku o věci samé, je současně nepřípustná i v té části, kterou je napaden výrok o nákladech řízení.

Kasační stížnost ve věci samé je tedy opožděná a kasační stížnost proti opravenému výroku o náhradě nákladů řízení nemá oporu v přípustné kasační stížnosti, která by jí zajistila možnost projednání. Ze znění kasační stížnosti napadající rozsudek ze dne 26. 10. 2010 ostatně ani nevyplývá, že by jí chtěl stěžovatel brojit proti opravnému usnesení o výši nákladů řízení, neboť to je zmíněno jen ve vztahu k doručení, zřejmě v domnění, že má vliv na běh lhůty ke kasační stížnosti ve věci samé. Za této situace nebylo třeba, aby krajský soud vyzýval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) a d), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut. Osobě zúčastněné na řízení nebyly soudem uloženy povinnosti spojené s náklady, o nichž by bylo nutno rozhodovat (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu